

1. Obiekt

KAMIENICA zwana KLONOWICZA

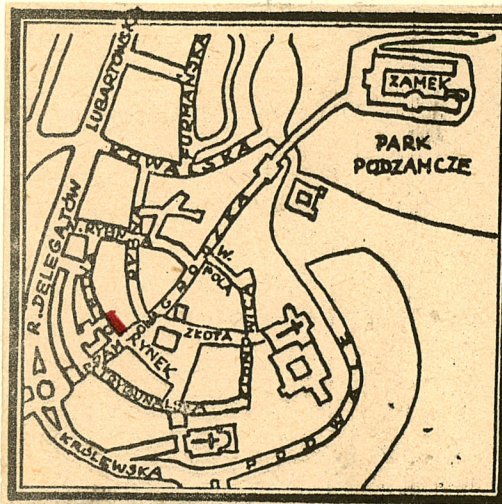
2. Czas powstania

zapewne koniec XV w.
lub pocz. XVI w.

3. Miejscowość

Lublin

11. Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty

fot. Anna Jamiołkowska
1980
neg. BDZ Lublin

4. Adres Rynek 2.

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo lubelskie

gmina

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Lublin

7. Przynależność administracyjna
przed 1.VI.1975województwo lubelskie

powiat

8. Właściciel i jego adres

Budynek państwowy

9. Użytkownik i jego adres

10. Rejestr zabytków

Nr A/264 data 10.03.1967 r.

12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu.

Kamienica wybudowana prawdopodobnie w końcu wieku XV lub na początku XVI w. Obiekt istniał przed 1550 r. Do 1598 był własnością Wiśliczków. Od 1598 r. Sebastiana Klonowicza - poety i rajcy lubelskiego. Od roku 1602 należała do Jana Śladkowskiego., od 1605 r. własność Adama Bąkowskiego. Później kolejno właścicielami byli: w 1608 r. Barbara z Ledochów Felińska, w 1710 r. - Jan i Konstancja z Reydów Szmith, w 1725 r. - doktor filozofii i medycyny Dawid Boes, od 1751 r. należała do Bauerów od 1780 r. własność bankiera Jana Dawida Heysslera. W międzyczasie około roku 1755 współwłaścicielem kamienicy był Jan Nepomucen Kościuszko - stryj Tadeusza Kościuszki. Gruntownie przebudowana i połączona z sąsiednimi kamienicami przy ul. Olejnej w latach 1783-1785. Do roku 1842 własność Heysslerów. Od 1842 r. - Surzyckich. Restaurowana w 1939 roku. Otrzymała wówczas dekoracje sgraffitowe, przedstawiające popiersia Klonowicza, Kochanowskiego, Pola i Bierwa z Lublina. Restaurowana w 1954 roku.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrze wyposażenie, instalacje)

Kamienica na rogu Rynku i ul. Olejnej, dwupiętrowa, podpiwniczona, trzytraktowa, trójdzielna, z sienią przelotową na osi, i klatką schodową nowszą w tylnym traktcie, z oświetleniem bocznym. Na parterze sklepienia kolebkowe z lunetami i kolebkowo-krzyżowe. Na I-szym piętrze stropy płaskie. W podwórzu jednotraktowe oficyny z dwupiętrowymi krużgankami filarowymi o półkolistych arkadach. Obecnie część oficyny tylnej i boczna od północy wyburzone. W krużgankach i oficynach na parterze sklepienia kolebkowe z lunetami i kolebkowo-krzyżowe. W oficynie tylnej klatka schodowa obsługująca jednocześnie poprzez ganki kamienicę Olejną 3.

Elewacja frontowa na parterze trójosiowa, powyżej pięcioosiowa, rozczołkowana gzymsami, parter boniowany. W zwieńczeniu murek attykowy kanelowany z datą MDCCLXXXV. Okna w profilowanych opaskach na I-szym piętrze z trójkątnymi nadokiennikami. Między oknami sgraffitowe medaliony z popiersiami poetów, girlandami i herbami z 1939 r. Elewacja od strony ul. Olejnej siedmioosiowa, z gzymsami na różnych wysokościach i śladami zamurowanych otworów.

14. Kubatura 8300 m ³	15. Powierzchnia użytkowa 1190 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne mieszkalne	17. Użytkowanie obecne mieszkalne
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>1939 rok - restauracja kamienicy. Wykonanie dekoracji sgraffitowej.</p> <p>1954 rok - restauracja.</p> <p>Remonty w latach 50-tych, 60-tych i 70-tych XX wieku. Wprowadzono zmiany w układzie przestrzennym kamienicy, wymieniono stropy drewniane /zapewne XVII-wieczne/ na stropy ognioodporne. Wprowadzono krużganki, nadbudowano poddasze, wprowadzono attykowe zwieńczenie.</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Stan zachowania bardzo dobry.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Fundamenty - wymagają częściowo podsadzek - Ściany zewnętrzne - stan dobry - Ściany wewnętrzne - stan dobry - Sklepienia - stan dobry - Stropy - stan dobry - Konstrukcja dachu - stan dobry - Pokrycie dachu - blachówka, stan dobry - Wyposażenie: - <ul style="list-style-type: none"> - Instalacje: wod.-kan., elektryczna, gazowa, ogrzewanie piecowe akumulacyjne. 	
<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p>			

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

22. Bibliografia

- Studium historyczno-urbanistyczne do planu szczegółowego śródmieścia Lublina, Lublin 1969, /praca zbiorowa/.
- Gawarecki H., Gawdzik Cz., Lublin, Warszawa 1959.
- Bibliografia Lubelszczyzny, 1944-64, Cz. I, Lublin 1967.
- dokumentacja naukowo-historyczna, Kamienica Rynek 2 w Lublinie, PDNH - PKZ O/Lublin.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

24. Uwagi różne

25. Wypełnił

Generalny Projektant
d/s Rewaloryzacji Starego Miasta
w Lublinie

mgr inż. arch. Jadwiga Jamiołkowska

mgr Wojciech Koziejowski

1989-80 r.

26. Sprawdził